

THANH THANH — NGUYỄN VĂN PHƯỢNG*

NGUYỄN VĂN PHƯỢNG*

THANH THANH

Phượng ơi! Chính thực anh là ai?

Sứ-giới thiên-đình Thượng-Đế sai?

Hay một thiên-thần tình-nguyện xuống?

Anh-Hùng Dân-Tộc tái đờu-thai?

**Đại-Uý QLVNCH, từ trại An-Điêm*

đến Trại “Động-Mộ” ngày 24-04-79,

chết tại “Nhà Trông” ngày 10-10-80.

Anh là ánh đuốc giữa đêm tăm!

Nghệ-sĩ tài-ba rút ruột tăm!

Đại-diện muôn lòng đang uất nghẹn

Thét lên tiếng thét của hồn căm!

Như nhà thám-hiêm giữa rừng sâu,

Đánh rên đờu tiên đánh đờnh đờu!

Anh đã đâm lao vào tị-huyết

Già Hề — như hạ một con trâu!

Nhớ hôm “sinh hoạt” kiêu phê anh:

Anh đã công-khai chọi đích-danh!

Anh nhắc cho ghi từng điếm một
Vào trong biên-bản để chuyển quanh!
Có người cũng đã có chê-bai
Chính-sách lầm hư! chệ-thuyết sai!
Chặng đường, kinh quyền, khinh cán-bộ!
– Đụng vào “lãnh tụ” thì chưa ai!
Bạn-bè nén hận trong cô-miên,
Nhưng chớ mình anh dám nói lên!
Bạn án tuyên cho đàng-đàng địch
Cũng là bạn án tự anh tuyên!
Thế rồi anh bị chúng đưa đi!
Anh bị ra sao? bị những gì?
Anh ở can-trường mà chịu đựng
Như bao lần trước đã kiên-trì?
Thế rồi... anh chết, chết âm-u
Trong gọng gông cùm trong biệt-khu
Trong trại kiên-giam trong cùm-địa,
Nói lên thân-phận – một tên tù!
Bao nhiêu viển-vọng, những mê-đam,
Và những vụn thơ anh đã làm...
Phong-phất đâu đây trong gió núi,
Chân trời màu tím, sương trời lam...

Anh vừa đ̣t đ̣c giữa đêm t̄m,
Vừa vịt hùng-ca, rút ruột t̄m;
Anh chọn “huy-hoàng r̄i cḥt t̄i
Hơn bụn le-lói sụt trăm năm”!
Phượng ơi! Anh đã cḥng tham-sinh!
Đã tự nêu cao chí-khí mình!
Hơn k̄ quỵn cao và chức trọng
Mà hèn, thì ch̄ đáng ch̄ khinh!
Phượng ơi! Anh đã ṣng anh-hùng!
Anh cḥt là nịm h̄nh-diện chung!
T̄t c̄ nhờ anh mà pḥn-kh̄i,
Ng̣ng đ̄u đ̄ ngượng với không-trung!

“Nhà Tr̄ng” Tiên-Lãnh 2, 10-10-1980

THANH-THANH

ReplyForwardYou received this via BCC, so you can't react with an emoji